

Нарбалъ ми отговори: Телемаше, тая лажа нѣма никакву укоризну въ себѣ си; и самѣи Бози не могутъ ю осуди: не прави ни едно зло никому; избавя животъ на двоица невинны; она не измамува Царя за друго, само да го възбрани да направи едно велико беззаконіе. Ты показувашь 'едну чрезвичайну любовь на добродѣтель и единъ голѣмъ страхъ да не повредишь ни мало вѣроисповѣданіе.

То е доволно, говорехъ му, че лажа е секога лажа, да не буде достойна за одного чловѣка що говори предъ Боговъ, и е долженъ секога истинны. Оный що повреждава истину, хули Боги и повреждава самога себе, понеже говори противу совѣсти своея. Престани, Нарбале, да ми предлагашъ това що е недостойно и за мене и за тебѣ. Бози ако имать милость за насъ, можатъ да ны избаватъ, аколи ищатъ да ны оставатъ да се изгубимъ, ные умирающе, ще будемъ жертва истинны, и ще оставимъ чловѣкомъ единъ примѣръ да предпочитатъ добродѣтель неже единъ долголѣтень животъ: животъ мой е сега долголѣтень, понеже е злощастень. Заради тебе само, о любезный мой Нарбале, сердце мое усеща едно голѣмо сострадателство. Подобаеше ли любовь твоя заради одного странна злощастна, да ти произведе бѣду?

Останнахме много време въ тую борбу; на конецъ, видѣхме че пристига единъ чловѣкъ кой едвамъ издыхаше: той бѣше другъ чиновникъ Царскій, пратень за насъ отъ Астарбу.

Тая жена бѣше хубава като една Богиня; естественныя преимущества що имаше, умножаваха тѣлесную нейну красату; бѣше весела, ласкателна, и имаше искусство да премамува любовь другихъ.